

Ученикът със своя гуру

Съдържание

Бележка на преводача	10
Въведение	13
Бележка на редактора	15
Глава 1 ИЛЮЗИЯТА НА МАТЕРИАЛИЗМА	17
Глава 2 ИСТИНСКАТА ЦЕЛ НА ЖИВОТА	24
Глава 3 ИЛЮЗОРНАТА ПРИРОДА НА ВСЕЛЕНАТА	31
Глава 4 ДУШАТА И БОГ	42
Глава 5 ЕДИН БОГ, ЕДНА РЕЛИГИЯ	49
Глава 6 ЗАКОНЪТ НА ЖИВОТА	62
Глава 7 ГРЕХЪТ Е НЕВЕЖЕСТВО	72
Глава 8 ЗАКОНЪТ ЗА КАРМАТА	89
Глава 9 УРОКЪТ НА ПРЕРАЖДАНЕТО	99
Глава 10 ОТРАБОТВАНЕ НА КАРМАТА	113
Глава 11 БЛАГОДАТ СПРЯМО ЛИЧНО УСИЛИЕ	131
Глава 12 ПОТРЕБНОСТТА ОТ ЙОГА	144
Глава 13 МАГИСТРАЛАТА КЪМ БЕЗКРАЯ	154
Глава 14 НЕОБХОДИМОСТТА ОТ ГУРУ	161
Глава 15 РОЛЯТА НА УЧЕНИКА	172
Глава 16 НАЧИНИ, ПО КОИТО ДА СЕ ВЪЗХВАЛЯВА БОГ	184
Глава 17 КАК ДА СЕ МОЛИТЕ ЕФЕКТИВНО	201
Глава 18 ЗА МЕДИТАЦИЯТА	208
Глава 19 ОБЩИ СЪВЕТИ	221
Глава 20 СЕБЕРЕАЛИЗАЦИЯ	238

Въведение

Живях с Парамханса Йогананда като негов ученик през последните три и половина години от живота му. Около година и половина след началото на този период той започна да ме подканва да записвам това, което казваше по време на неофициалните разговори. Тогава живеехме в ашрама му в пустинята, където той завършваше коментарите си върху Бхагавад Гита.

В началото изпитвах известни затруднения. Не умеех да стенографирам, а ръкописът ми бе просто ужасен – дори самият аз трудно го разчитах. Учителят обаче, верен на убеждението си, че човек трябва да се съсредоточава върху светлината, а не върху тъмнината, не обръщаше внимание на подобни незначителни проблеми. Той продължи да ме подканя.

– Обикновено не говоря от нивото на *гяна* (безличностната мъдрост) – настояваше той.

Естеството му обикновено намираше израз чрез божествената любов.

Ентусиазмът ми нарасна, когато осъзнах, че никъде другаде не бях чувал, нито чел подобно учение – толкова дълбоко, толкова ясно, толкова убедително.

– Запиши това! – подканваше ме той през следващите години по време на разговорите си с монаси или посетители. Понякога, за да поясни, той добавяше:

– Никога преди не съм го казвал.

Тъй като уменията ми да записвам си бяха каквито бяха, не се и надявах да му насмогна. С течение на времето обаче установих, че той ме е дарил с необикновена благословия. Продължавах да чувам гласа му и по-късно, сякаш изговаряше думите в ума ми, докато ги записвах. Благословията му бе толкова удивителна, че дори и години след това, в Индия, можех да потвърждавам в спомените си думи, а понякога и цели изречения, които той бе произнесъл на хинди или на бенгалски – при положение че все още не говорех нито един от двата езика, докато той все още бе жив.

Дори и днес спомените ми за думите му и неговия глас продължават ясно да звучат в съзнанието ми – преизпълнени с мъдрост, божествена любов и пълнота на духовната сила, – често съчетани с прекрасно чувство за хумор. Разговорите му бяха изпъстрени с анекдоти и блякави метафори и съдържаха най-дълбокото проникновение за всички нива на реалността – човешка и божествена, – което някога съм бил благословен да срещна.

СВАМИ КРИЯНАНДА

Световната братска общност АНАНДА
Невада Сити, Калифорния

Бележка на редактора

Парамханса означава *върховен лебед*. Това е най-висшата духовна титла в хиндуистката религия, чийто произход се корени в древните предания.

Лебедът се чувства у дома си както на сушата, така и във водата. Истинският мъдрец, или *парамханса*, също се чувства у дома си както в сферите на материята, така и в тези на Духа.

Освен това според индийската традиция лебедът може да разделя мякото от водата. Вероятно в буквален смисъл това означава, че лебедът изпуска секрет от клюна си, който подквасва мякото, като по този начин отделя от него цвика. Но каквито и да са биологичните факти, в Индия лебедът символизира способността на себеосъзналия се, себереализиран учител да отделя здравата субстанция на истината от несъществената – на заблудата.

И накрая най-важното – *bansa* е сбор от две санскритски думи и означава *Аз съм Той* или *Аз съм Дух*. Следователно *парамханса* е този, който може да провъзгласи своето единение с Духа в най-голяма степен, тъй като той вече не просто го потвърждава само умствено, но е осъзнал неговата истина в своето вътрешно Аз.

Според санскритските езиковеди *парамханса* се изписва по-правилно като *парамаханса* – с *a* по средата. Научната прецизност обаче невинаги съвпада с ненаучното разбиране.

В английския език това *а* по средата създава проблем с произношението до такава степен, че хората спират на това място и по този начин подчертават една буква, която в Индия изобщо не се произнася. Средностатистическият американец или англичанин, а по всяка вероятност и почти всеки неиндиец, би произнесъл думата така: *парамааханса*. Правилното произношение обаче е *парамханса*.

За западняците, които просто искат да знаят с известна степен на точност как се произнася тази трудна за нас дума, санскритските учени приемат изписването *парамханса*.